EVROPSKA UNIJA

EVROPSKI PARLAMENT **SVET**

Strasbourg, 5. april 2017
(OR. en)

2016/0031 (COD)
LEX 1726

PE-CONS 3/1/17
REV 1

ENER 8
IA 14
CODEC 54

SKLEP EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA O VZPOSTAVITVI MEHANIZMA ZA IZMENJAVO INFORMACIJ V ZVEZI Z MEDVLADNIMI SPORAZUMI IN NEZAVEZUJOČIMI INSTRUMENTI MED DRŽAVAMI ČLANICAMI IN TRETJIMI DRŽAVAMI NA PODROČJU ENERGIJE TER O RAZVELJAVITVI SKLEPA ŠT. 994/2012/EU

Sklep (EU) 2017/…

Evropskega parlamenta in Sveta

z dne 5. aprila 2017

o vzpostavitvi mehanizma za izmenjavo informacij v zvezi z medvladnimi sporazumi in nezavezujočimi instrumenti med državami članicami in tretjimi državami na področju energije ter o razveljavitvi Sklepa št. 994/2012/EU

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 194(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora[1],

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom[2],

[1] UL C 487, 28.12.2016, str. 81.

[2] Stališče Evropskega parlamenta z dne 2. marca 2017 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 21. marca 2017.

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Da bi notranji energetski trg pravilno deloval, je treba uvoz energije v Unijo v celoti urediti s pravili, ki vzpostavljajo notranji energetski trg. Pomembna elementa zagotavljanja energetske stabilnosti Unije sta preglednost in skladnost s pravom Unije. Nepravilno delujoč notranji energetski trg ogroža zanesljivost oskrbe z energijo v Uniji in jo postavlja v slabši položaj ter spodkopava morebitne koristi za evropske potrošnike in industrijo.

(2) Da bo oskrba Unije z energijo zavarovana, je treba zagotoviti raznovrstnost virov energije in zgraditi nove energetske povezave med državami članicami. Obenem je na področju energetske varnosti treba nujno okrepiti sodelovanje Unije s sosednjimi državami in strateškimi partnerji.

(3) Cilj strategije za energetsko unijo, ki jo je Komisija sprejela 25. februarja 2015, je odjemalcem zagotoviti zanesljivo, trajnostno, konkurenčno in cenovno dostopno energijo. K doseganju tega cilja bo pomembno prispevalo skladno in dosledno izvajanje energetske, trgovinske in zunanje politike. Na podlagi analize, ki je bila 28. maja 2014 izvedena že v okviru evropske strategije za energetsko varnost, strategija za energetsko unijo namreč poudarja, da pomemben element zagotavljanja energetske varnosti predstavlja to, da so sporazumi v zvezi z nakupom energije iz tretjih držav popolnoma skladni s pravom Unije. V istem duhu je Evropski svet v svojih sklepih z dne 19. marca 2015 pozval k popolni skladnosti vseh sporazumov v zvezi z nakupom plina pri zunanjih dobaviteljih s pravom Unije, zlasti s povečanjem preglednosti takšnih sporazumov in z večjo usklajenostjo z določbami Unije o energetski zanesljivosti.

(4) Evropski parlament je v svoji resoluciji z dne 15. decembra 2015 z naslovom Evropski energetski uniji naproti poudaril, da je treba okrepiti skladnost zunanje politike Unije na področju energetske varnosti in povečati preglednost sporazumov, povezanih z energijo.

(5) Sklep št. 994/2012/EU Evropskega parlamenta in Sveta[1] je bil koristen za prejemanje informacij o obstoječih medvladnih sporazumih in za prepoznavanje njihovih težav glede usklajenosti s pravom Unije.

(6) Vseeno se je Sklep št. 994/2012/EU izkazal za neuspešnega pri zagotavljanju usklajenosti medvladnih sporazumov s pravom Unije. Navedeni sklep se je zanašal predvsem na oceno medvladnih sporazumov s strani Komisije potem, ko so jih države članice že sklenile s tretjimi državami. Izkušnje, pridobljene pri izvajanju Sklepa št. 994/2012/EU, so pokazale, da taka naknadna ocena ne izkorišča v celoti potenciala za zagotavljanje usklajenosti medvladnih sporazumov s pravom Unije. Pogosto medvladni sporazumi namreč ne vsebujejo primernih klavzul o prenehanju ali prilagoditvi, ki bi državam članicam omogočile, da v razumnem času odpravijo kakršne koli neskladnosti. Poleg tega so podpisniki že zavzeli stališča, kar ustvarja politični pritisk, naj se ne spremeni noben vidik sporazuma.

[1] Sklep št. 994/2012/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o vzpostavitvi mehanizma za izmenjavo informacij v zvezi z medvladnimi sporazumi med državami članicami in tretjimi državami na področju energije (UL L 299, 27.10.2012, str. 13).

(7) Velika mera preglednosti nad sporazumi med državami članicami in tretjimi državami na področju energije bo prispevala tudi k temu, da se bo znotraj Unije vzpostavilo tesnejše sodelovanje pri zunanjih odnosih na področju energije in pri doseganju dolgoročnih ciljev politike Unije v zvezi z energijo, podnebjem in zanesljivo oskrbo z energijo.

(8) Da bi se izognili neskladnostim s pravom Unije in povečali preglednost, bi morale države članice Komisijo čim prej obvestiti o nameri za začetek pogajanj z namenom sklenitve novih medvladnih sporazumov ali sprememb medvladnih sporazumov. Komisijo bi morale o poteku pogajanj redno obveščati. Države članice bi morale imeti možnost, da Komisijo povabijo, da na pogajanjih sodeluje kot opazovalka. Komisija bi morala imeti možnost, da zaprosi, da se jo na pogajanja povabi kot opazovalko.

(9) Med pogajanji o medvladnem sporazumu bi morala imeti Komisija možnost, da zadevni državi članici svetuje, kako preprečiti neusklajenost navedenega sporazuma s pravom Unije. V tem okviru bi morala Komisija imeti tudi možnost opozoriti zadevno državo članico na ustrezne cilje energetske politike Unije, na solidarnost med državami članicami in na politična stališča Unije, ki jih sprejme Svet, ali na sklepe Evropskega sveta To pa ne bi smelo biti sestavni del pravne ocene, ki jo Komisija pripravi o osnutku medvladnega sporazuma ali spremembi.

(10) Za zagotovitev skladnosti s pravom Unije in ob ustreznem upoštevanju dejstva, da imajo medvladni sporazumi in spremembe na področju plina in nafte trenutno relativno največji vpliv na pravilno delovanje notranjega energetskega trga in zanesljivo oskrbo z energijo Unije, bi morale države članice Komisiji predhodno priglasiti osnutke medvladnih sporazumov, ki zadevajo plin ali nafto, preden ti za pogodbene stranke postanejo pravno zavezujoči. V duhu sodelovanja bi morala Komisija države članice podpirati pri prepoznavanju težav glede skladnosti osnutka medvladnega sporazuma ali spremembe. Zadevna država članica bi bila tako bolje pripravljena za sklenitev sporazuma, ki je skladen s pravom Unije.

(11) Komisija bi morala imeti za tako oceno dovolj časa, saj bi to zagotavljalo največjo možno pravno varnost, hkrati pa bi se izognili nepotrebnim zamudam. Komisija bi morala po potrebi pretehtati možnost skrajšanja predvidenih rokov za oceno, zlati če za to zaprosi država članica ali če je država članica Komisijo med pogajanji dovolj podrobno obveščala, pri čemer bi bilo treba tudi upoštevati v kolikšni meri osnutek medvladnega sporazuma ali sprememba temelji na vzorčnih klavzulah. Da se podpora Komisije izkoristi v celoti, države članice ne bi smele skleniti medvladnega sporazuma, ki zadeva plin ali nafto, ali medvladnega sporazuma, ki zadeva elektriko, kadar je država članica zaprosila za predhodno oceno Komisije, vse dokler je Komisija ne obvesti o svoji oceni. Države članice bi morale sprejeti vse potrebne ukrepe, da bi poiskale primerno rešitev za odpravo kakršne koli ugotovljene neusklajenosti.

(12) Pri strategiji za energetsko unijo je preglednost nad preteklimi in prihodnjimi medvladnimi sporazumi še naprej izjemno pomembna in je pomemben element zagotavljanja energetske stabilnosti Unije. Zato bi morale države članice Komisiji še naprej priglašati obstoječe in prihodnje medvladne sporazume, ki so začeli veljati ali se začasno uporabljajo v smislu člena 25 Dunajske konvencije o pravu mednarodnih pogodb, ter nove medvladne sporazume.

(13) Komisija bi morala oceniti, ali so medvladni sporazumi, ki veljajo ali se začasno uporabljajo na dan začetka veljavnosti tega sklepa, usklajeni s pravom Unije in države članice ustrezno obvestiti. Države članice bi morale v primeru neusklajenosti sprejeti vse potrebne ukrepe, da bi poiskale primerno rešitev za odpravo kakršne koli ugotovljene neusklajenosti.

(14) Ta sklep bi se moral uporabljati za medvladne sporazume. Medvladni sporazumi namero pogodbenih strank o tem, ali bi moral biti sporazum zavezujoč v celoti ali delno, izražajo zlasti s svojo vsebino, ne glede na njihovo uradno poimenovanje. Priglasiti bi bilo treba samo tiste medvladne sporazume, ki zadevajo nabavo, trgovanje, prodajo, tranzit ali shranjevanje energije ali oskrbo z njo v vsaj eni državi članici oziroma v vsaj eno državo članico, ali izgradnjo ali delovanje energetske infrastrukture s fizično povezavo z vsaj eno državo članico. Kadar bi bile v dvomu, bi se morale države članice brez odlašanja posvetovati s Komisijo. Načeloma s tem sklepom ne bi smeli biti zajeti sporazumi, ki ne veljajo več oziroma se več ne uporabljajo.

(15) Za namene tega sklepa instrument šteje za medvladni sporazum, če ima instrument ali njegov del pravno zavezujoč učinek, ne pa, če je takšno njegovo uradno poimenovanje, oziroma če nima zavezujočega pravnega učinka, šteje za nezavezujoč instrument.

(16) Države članice vzpostavljajo odnose s tretjimi državami ne le s sklepanjem medvladnih sporazumov, temveč tudi v obliki nezavezujočih instrumentov, ki so pogosto uradno poimenovani kot memorandumi o soglasju, skupne izjave, skupne ministrske izjave, skupni ukrepi, skupni kodeksi ravnanja ali s podobnimi izrazi. Ker ti instrumenti niso pravno zavezujoči, od držav članic ni možno pravno zahtevati, da jih izvajajo, tudi ne tedaj, ko njihovo izvajanje ni v skladu s pravom Unije. Tudi če ti instrumenti niso pravno zavezujoči, se lahko uporabljajo za določanje podrobnega okvira energetske infrastrukture in oskrbe z energijo. Zaradi večje preglednosti bi moralo biti državam članicam omogočeno, da Komisiji predložijo nezavezujoče instrumente, predvsem dogovore med eno ali več državami članicami in eno ali več tretjimi državami, ki niso pravno zavezujoči in ki določajo pogoje za oskrbo z energijo ali razvoj energetskih infrastruktur, tudi tako, da vsebujejo razlago prava Unije za ta namen, ali spremembo teh nezavezujočih instrumentov, vključno z vsemi njihovimi prilogami. Če se nezavezujoči instrument ali sprememba izrecno sklicuje na druga besedila, bi moralo biti državi članici tudi omogočeno, da predloži ta druga besedila.

(17) S tem sklepom ne bi smeli biti zajeti medvladni sporazumi in nezavezujoči instrumenti, ki morajo biti Komisiji v celoti priglašeni na podlagi drugih aktov Unije ali ki zadevajo področja, ki spadajo v okvir Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo.

(18) Ta sklep ne bi smel ustvarjati obveznosti v zvezi s sporazumi med podjetji. Vendar pa bi morale imeti države članice svobodo, da Komisiji prostovoljno pošljejo sporazume, na katere se medvladni sporazumi ali nezavezujoči instrumenti izrecno sklicujejo.

(19) Komisija bi morala prejete informacije o medvladnih sporazumih dati na voljo vsem drugim državam članicam v varni elektronski obliki, da bi na ta način prispevala k večji koordinaciji in preglednosti med državami članicami in tako okrepila njihovo pogajalsko moč do tretjih držav. Komisija bi morala spoštovati zahteve držav članic, da se predložene informacije obravnavajo kot zaupne. Zahteve glede zaupnosti ne bi smele omejevati dostopa Komisije do zaupnih informacij, ker Komisija za svoje ocene potrebuje celovite informacije. Za zagotavljanje uporabe klavzule o zaupnosti bi morala biti odgovorna Komisija. Zahteve glede zaupnosti ne posegajo v pravico dostopa do dokumentov, kakor je določeno v Uredbi (ES) št. 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta[1].

(20) Če država članica meni, da je medvladni sporazum zaupen, bi morala Komisiji predložiti povzetek, v katerem so navedeni predmet urejanja, namen, področje uporabe, trajanje, pogodbene stranke in podatki o glavnih elementih sporazuma, da se s povzetkom seznanijo druge države članice.

[1] Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL L 145, 31.5.2001, str. 43).

(21) Stalna izmenjava informacij o medvladnih sporazumih na ravni Unije bi morala omogočiti razvoj najboljših praks. Na podlagi teh najboljših praks bi morala Komisija v sodelovanju z državami članicami in po potrebi v sodelovanju z Evropsko službo za zunanje delovanje, ko gre za zunanjo politiko Unije, pripraviti neobvezne vzorčne klavzule za uporabo v medvladnih sporazumih med državami članicami in tretjimi državami, pa tudi napotke, vključno s primeri klavzul, ki niso skladne s pravom Unije in se zato ne bi smele uporabljati. Uporaba teh vzorčnih klavzul bi morala biti namenjena preprečitvi neskladnosti med medvladnimi sporazumi in pravom Unije, zlasti s pravili notranjega energetskega trga ter konkurenčnega prava Unije, in neskladnosti z mednarodnimi sporazumi, ki jih je sklenila Unija. Vzorčne klavzule ali napotki bi morali biti referenčno orodje za pristojne organe in bodo torej pripomogli k večji preglednosti in usklajenosti s pravom Unije. Uporaba takšnih vzorčnih klavzul bi morala biti neobvezna, vsebina pa bi se lahko prilagajala morebitnim posebnim okoliščinam.

(22) Izboljšano vzajemno poznavanje obstoječih in novih medvladnih sporazumov bi moralo omogočiti večjo preglednost in boljšo koordinacijo pri energetskih zadevah med državami članicami ter med državami članicami in Komisijo. Tovrstna izboljšana koordinacija bi morala državam članicam omogočiti, da v celoti izkoristijo prednosti političnega in gospodarskega pomena Unije, Komisiji pa, da predlaga rešitve za probleme, ugotovljene v zvezi z medvladnimi sporazumi.

(23) Komisija bi morala olajševati in spodbujati koordinacijo med državami članicami z namenom krepitve splošne strateške vloge Unije na področju energije, in sicer z natančno opredeljenim in učinkovito koordiniranim pristopom do držav proizvajalk, tranzitnih držav in držav odjemalk.

(24) Ker cilja tega sklepa, in sicer izmenjave informacij med državami članicami in Komisijo v zvezi z medvladnimi sporazumi na področju energije, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi učinkov tega sklepa, ki se uporablja v vseh državah članicah, lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta sklep ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.

(25) Določbe tega sklepa ne bi smele posegati v uporabo pravil Unije o kršitvah, državni pomoči in konkurenci. Komisija ima v skladu s členom 258 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) zlasti pravico, da začne postopek za ugotavljanje kršitev, kadar meni, da država članica ni izpolnila svojih obveznosti na podlagi PDEU.

(26) Komisija bi morala oceniti, ali ta sklep v zadostni meri in učinkovito zagotavlja skladnost medvladnih sporazumov s pravom Unije ter visoko stopnjo koordinacije med državami članicami v zvezi z medvladnimi sporazumi na področju energije.

(27) Sklep št. 994/2012/EU bi bilo zato treba razveljaviti –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

1. Ta sklep vzpostavlja mehanizem za izmenjavo informacij med državami članicami in Komisijo v zvezi z medvladnimi sporazumi na področju energije, opredeljenimi v členu 2, zaradi zagotavljanja delovanja notranjega energetskega trga in zanesljivejše oskrbe z energijo v Uniji.

2. Ta sklep se ne uporablja za medvladne sporazume, ki so že v celoti urejeni z drugimi posebnimi postopki priglasitve v skladu s pravom Unije.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tem sklepu se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „medvladni sporazum“ pomeni vsak pravno zavezujoč sporazum med eno ali več državami članicami in eno ali več tretjimi državami ali med eno ali več državami članicami in mednarodno organizacijo, ne glede na njegovo uradno poimenovanje, ki zadeva:

   (a) nabavo, trgovanje, prodajo, tranzit ali shranjevanje energije ali oskrbo z njo v vsaj eni državi članici oziroma v vsaj eno državo članico ali

(b) izgradnjo ali delovanje energetske infrastrukture s fizično povezavo z vsaj eno državo članico;

kadar pa tak pravno zavezujoč sporazum ureja tudi druga področja poleg tistih iz točk (a) in (b), se kot medvladni sporazum štejejo le tiste določbe, ki so povezane z navedenima točkama, in splošne določbe, ki se uporabljajo za te z energijo povezane določbe;

2. „obstoječi medvladni sporazum“ pomeni medvladni sporazum, ki velja ali se začasno uporablja ... [datum začetka veljavnosti tega sklepa];

3. „nezavezujoči instrument“ pomeni dogovor med eno ali več državami članicami in eno ali več tretjimi državami, ki ni pravno zavezujoč, kot so memorandum o soglasju, skupna izjava, skupna ministrska izjava, skupni ukrep ali skupni kodeks ravnanja, in ki določa pogoje za oskrbo z energijo, kot so količine in cene, ali za razvoj energetske infrastrukture;

4. „obstoječi nezavezujoči instrument“ pomeni nezavezujoč instrument, ki je bil podpisan ali o katerem je bil kako drugače dosežen dogovor pred … [datum začetka veljavnosti tega sklepa].

Člen 3

Obveznosti priglasitve v zvezi z medvladnimi sporazumi

1. Ko država članica namerava začeti pogajanja s tretjo državo ali mednarodno organizacijo, da bi spremenila medvladni sporazum ali sklenila novega, pred predvidenim začetkom pogajanj Komisijo čim prej pisno obvesti o svoji nameri.

   Zadevna država članica bi morala Komisijo redno obveščati o poteku pogajanj. Informacije, predložene Komisiji, vsebujejo podatke o določbah, ki so predmet pogajanj, in cilje pogajanj v skladu s členom 8.

2. Takoj ko se pogodbene strani dogovorijo o vseh glavnih elementih osnutka medvladnega sporazuma, ki zadeva plin ali nafto, ali spremembe medvladnega sporazuma, ki zadeva plin ali nafto, a pred koncem formalnih pogajanj, zadevna država članica osnutek sporazuma ali spremembe, vključno z vsemi prilogami, priglasi Komisiji zaradi predhodne ocene v skladu s členom 5.

Kadar se ta osnutek sporazuma ali sprememba izrecno sklicuje na druga besedila, jih zadevna država članica prav tako predloži, če vsebujejo elemente, ki zadevajo nabavo, trgovanje, prodajo, tranzit, ali shranjevanje plina ali nafte ali oskrbo z njima v vsaj eni državi članici oziroma v vsaj eno državo članico ali izgradnjo ali delovanje plinske ali naftne infrastrukture s fizično povezavo z vsaj eno državo članico.

3. Kadar se država članica pogaja o medvladnem sporazumu ali spremembi, ki zadeva električno energijo, in na podlagi svoje ocene ni prepričana, ali sta medvladni sporazum ali sprememba, o katerih se pogaja, skladna s pravom Unije, Komisiji prav tako priglasi osnutek sporazuma ali spremembo, vključno s prilogami, zaradi predhodne ocene v skladu s členom 5, takoj ko se pogodbene stranke dogovorijo o vseh glavnih elementih navedenega osnutka, a pred koncem formalnih pogajanj.

4. Države članice lahko uporabijo prvi in drugi pododstavek odstavka 2 za medvladne sporazume ali spremembe, ki zadevajo električno energijo.

5. Zadevna država članica po ratifikaciji medvladnega sporazuma ali spremembe medvladnega sporazuma Komisiji priglasi medvladni sporazum ali spremembo, vključno z vsemi prilogami. Kadar Komisija v skladu s členom 5(2) poda svoje mnenje, zadevna država članica pa od njega odstopa, bi morala ta država članica Komisiji svojo odločitev brez odlašanja pisno obrazložiti.

Kadar se ratificirani medvladni sporazum ali sprememba medvladnega sporazuma izrecno sklicuje na druga besedila, jih zadevna država članica prav tako predloži, če vsebujejo elemente, ki zadevajo nabavo, trgovanje, prodajo, tranzit ali shranjevanje energije ali oskrbo z njo v vsaj eni državi članici oziroma v vsaj eno državo članico ali izgradnjo ali delovanje energetske infrastrukture s fizično povezavo z vsaj eno državo članico.

6. Obveznost priglasitve Komisiji v skladu z odstavki 2, 3 in 5 se ne uporablja za sporazume med podjetji.

Kadar država članica ni prepričana, ali gre za medvladni sporazum in ali ga je treba priglasiti v skladu s tem členom in členom 6, se brez odlašanja posvetuje s Komisijo.

7. Vse priglasitve na podlagi odstavkov 1 do 5 tega člena ter člena 6(1) in (2) se izvedejo prek spletne aplikacije, ki jo zagotovi Komisija. Obdobja iz člena 5(1) in (2) ter člena 6(3) začnejo teči na datum, ko je bil v aplikaciji evidentiran popoln dosje o priglasitvi.

Člen 4

Pomoč Komisije

1. Kadar država članica na podlagi člena 3(1) obvesti Komisijo o pogajanjih, ji lahko službe Komisije svetujejo, kako preprečiti neusklajenost medvladnega sporazuma ali spremembe medvladnega sporazuma, o katerem potekajo pogajanja, s pravom Unije. To svetovanje lahko vključuje ustrezne neobvezne vzorčne klavzule in smernice, ki jih oblikuje Komisija po posvetovanju z državami članicami v skladu s členom 9(2).

Službe Komisije lahko zadevno državo članico opozorijo tudi na ustrezne cilje energetske politike Unije, med drugim glede energetske unije.

Država članica lahko Komisijo zaprosi za pomoč v navedenih pogajanjih.

2. Na zahtevo zadevne države članice lahko Komisija sodeluje pri pogajanjih kot opazovalka. Komisija lahko zahteva, da sodeluje v pogajanjih kot opazovalec, kadar meni, da je to potrebno. Zadevna država članica poda pisno odobritev za sodelovanje Komisije.

3. Kadar Komisija sodeluje pri pogajanjih kot opazovalka, lahko zadevni državi članici svetuje, kako preprečiti neusklajenost medvladnega sporazuma ali spremembe, o katerem potekajo pogajanja, s pravom Unije.

Člen 5

Ocena Komisije

1. Komisija v petih tednih od datuma priglasitve popolnega osnutka medvladnega sporazuma ali spremembe, vključno z vsemi njegovimi prilogami, na podlagi člena 3(2) obvesti zadevno državo članico o svojih morebitnih pomislekih glede usklajenosti osnutka medvladnega sporazuma ali spremembe s pravom Unije. Če Komisija v navedenem obdobju ne odgovori, se šteje, da nima pomislekov.

2. Kadar Komisija na podlagi odstavka 1 obvesti zadevno državo članico, da ima pomisleke, jo seznani s svojim mnenjem o usklajenosti osnutka medvladnega sporazuma ali spremembe s pravom Unije, zlasti s pravili notranjega energetskega trga in konkurenčnim pravom Unije, v 12 tednih od datuma priglasitve iz odstavka 1. Če Komisija v navedenem obdobju ne predloži mnenja, se šteje, da nima zadržkov.

3. S privolitvijo zadevne države članice se obdobji iz odstavkov 1 in 2 lahko podaljšata. Po dogovoru s Komisijo in če okoliščine to dopuščajo, se obdobji iz odstavkov 1 in 2 skrajšata, da bi se pogajanja pravočasno končala.

4. Država članica ne podpiše ali ratificira osnutka medvladnega sporazuma ali spremembe oziroma se z njima ne strinja, dokler je Komisija v skladu z odstavkom 1 ne obvesti o morebitnih pomislekih ali ji po potrebi v skladu z odstavkom 2 ne predloži mnenja oziroma, če od Komisije ni dobila odgovora ali mnenja, dokler ne poteče obdobje iz odstavka 1 ali, kadar je ustrezno, odstavka 2.

   Preden zadevna država članica podpiše ali ratificira medvladni sporazum ali spremembo oziroma preden se strinja z njima, v največji možni meri upošteva mnenje Komisije iz odstavka 2.

Člen 6

Obveznost priglasitve in ocena Komisije v zvezi z obstoječimi medvladnimi sporazumi in novimi medvladnimi sporazumi, ki zadevajo električno energijo

1. Države članice do ... [trije meseci po datumu začetka veljavnosti tega sklepa] Komisiji priglasijo vse obstoječe medvladne sporazume, vključno z vsemi njegovimi prilogami in spremembami.

   Kadar se obstoječi medvladni sporazum izrecno sklicuje na druga besedila, jih zadevna država članica prav tako predloži, če vsebujejo elemente, ki zadevajo nabavo, trgovanje, prodajo, tranzit ali shranjevanje energije ali oskrbo z njo v vsaj eni državi članici oziroma v vsaj eno državo članico ali izgradnjo ali delovanje energetske infrastrukture s fizično povezavo z vsaj eno državo članico.

   Obveznost priglasitve Komisiji iz tega odstavka se ne uporablja za sporazume med podjetji.

2. Šteje se, da so bili obstoječi medvladni sporazumi, ki so že bili priglašeni Komisiji v skladu s členom 3(1) ali (5) Sklepa št. 994/2012/EU ali točko (a) člena 13(6) Uredbe (EU) št. 994/2010 Evropskega parlamenta in Sveta[1] … [datum začetka veljavnosti tega sklepa], priglašeni za namene odstavka 1 tega člena, če priglasitev izpolnjuje zahteve iz navedenega odstavka.

[1] Uredba (EU) št. 994/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. oktobra 2010 o ukrepih za zagotavljanje zanesljivosti oskrbe s plinom in o razveljavitvi Direktive Sveta 2004/67/ES (UL L 295, 12.11.2010, str. 1).

3. Komisija oceni medvladne sporazume, priglašene v skladu z odstavkom 1 ali 2 tega člena, pa tudi medvladne sporazume, ki zadevajo električno energijo, priglašene v skladu s členom 3(5). Kadar ima Komisija po svoji prvi oceni pomisleke o skladnosti navedenih sporazumov s pravom Unije, zlasti s pravili notranjega energetskega trga in konkurenčnim pravom Unije, v devetih mesecih po njihovi priglasitvi o tem ustrezno obvesti zadevne države članice.

Člen 7

Priglasitev v zvezi z nezavezujočimi instrumenti

1. Preden države članice sprejmejo nezavezujoči instrument ali njegovo spremembo ali potem, ko ju sprejmejo, ju lahko skupaj s prilogami priglasijo Komisiji.

2. Države članice lahko Komisiji priglasijo tudi obstoječe nezavezujoče instrumente, vključno z vsemi prilogami in spremembami.

3. Kadar se nezavezujoči instrument ali njegova sprememba izrecno sklicuje na druga besedila, jih zadevna država članica prav tako lahko predloži, če vsebujejo elemente, ki določajo pogoje za oskrbo z energijo, kot so obseg in cene, ali za razvoj energetske infrastrukture.

Člen 8

Preglednost in zaupnost

1. Pri predložitvi informacij Komisiji v skladu s členom 3(1) do (5), členom 6(1) in členom 7 lahko država članica navede, ali je treba nekatere dele poslovnih ali drugih informacij, katerih razkritje bi lahko škodovalo dejavnostim udeleženih pogodbenih strani, obravnavati kot zaupne in ali se lahko predložene informacije posredujejo drugim državam članicam.

   Država članica to v zvezi z obstoječimi sporazumi iz člena 6(2) navede do ... [trije meseci po datumu začetka veljavnosti tega sklepa].

2. Kadar država članica informacij ne opredeli kot zaupne v skladu z odstavkom 1, jih da Komisija v varni elektronski obliki na voljo vsem državam članicam.

3. Kadar država članica obstoječi medvladni sporazum, njegovo spremembo ali novi medvladni sporazum opredeli kot zaupnega v skladu z odstavkom 1, da na voljo povzetek predloženih informacij.

   Ta povzetek vsebuje vsaj naslednje informacije v zvezi z medvladnim sporazumom ali spremembo:

   (a) predmet urejanja,

(b) namen in področje uporabe,

(c) trajanje,

(d) pogodbene stranke,

(e) informacije o glavnih elementih.

Ta odstavek se ne uporablja za informacije, predložene v skladu s členom 3(1) do (4).

4. Komisija vsem drugim državam članicam v elektronski obliki omogoči dostop do povzetka iz odstavka 3.

5. Zahteve po zaupnosti v skladu s tem členom ne omejujejo dostopa Komisije do zaupnih informacij. Komisija zagotovi, da je dostop do njih strogo omejen le na službe Komisije, za katere je nujno, da jih imajo na voljo. Predstavniki Komisije z občutljivimi podatki o pogajanjih v zvezi medvladnimi sporazumi, ki jih prejmejo med pogajanji v skladu s členoma 3 in 4, ravnajo zaupno.

Člen 9

Koordinacija med državami članicami

1. Komisija olajšuje in spodbuja koordinacijo med državami članicami, da bi se:

   (a) pregledalo dogajanje v zvezi z medvladnimi sporazumi ter poskušalo doseči doslednost in usklajenost v zunanjih odnosih Unije na področju energije z državami proizvajalkami, tranzitnimi državami in državami odjemalkami;

   (b) opredelile skupne težave v zvezi z medvladnimi sporazumi in preučili ustrezni ukrepi za obravnavo navedenih težav ter po potrebi predlagale smernice in rešitve;

   (c) po potrebi podprla priprava večstranskih medvladnih sporazumov, ki vključujejo več držav članic ali vso Unijo.

2. Komisija do ... [eno leto po datumu začetka veljavnosti tega sklepa] na podlagi primerov najboljše prakse in v posvetovanju z državami članicami oblikuje neobvezne vzorčne klavzule in smernice, vključno s primeri klavzul, ki niso v skladu s pravom Unije in se zato ne bi smele uporabljati. Te neobvezne vzorčne klavzule in smernice bi, če bi se pravilno uporabljale, znatno izboljšale skladnost prihodnjih medvladnih sporazumov s pravom Unije.

Člen 10

Poročanje in pregled

1. Komisija do 1. januarja 2020 Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij predloži poročilo o uporabi tega sklepa.

2. V poročilu zlasti oceni, koliko ta sklep spodbuja skladnost medvladnih sporazumov s pravom Unije, tudi na področju električne energije, in visoko stopnjo koordinacije med državami članicami v zvezi z medvladnimi sporazumi. Oceni tudi učinek tega sklepa na pogajanja držav članic s tretjimi državami in ustreznost področja uporabe tega sklepa ter postopkov, ki so v njem določeni. Poročilu je po potrebi priložen predlog za spremembo tega sklepa.

Člen 11

Razveljavitev

Sklep št. 994/2012/EU se razveljavi z učinkom od ... [datum začetka veljavnosti tega sklepa].

Člen 12

Začetek veljavnosti

Ta sklep začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 13

Naslovniki

Ta sklep je naslovljen na države članice.

V Strasbourgu,

Za Evropski parlament	*Za Svet*
Predsednik	*Predsednik*